

Berlingske Debat

Debatredaktionen, Berlingske Tidende, Pilestræde 34, 1147 København K. - Mail til debat@berlingske.dk
Debat- og kronikredaktør: **Jesper Beinov** · Souschef: **Michael Jannerup**
Redaktion: **Bo Sejr** og **Martin Kriegbaum** · Sekretær: **Ida Juul Farver** - 3375 2805

MERE DEBAT SIDE 10-11 OG PÅ BERLINGSKE.DK/DEBAT. LEDER SIDE 2 I 1. SEKTION

AF LINDA OVERGAARD Erhvervsredaktør

ERHVERV OG SAMFUND

Undgå det sorte hul

Der er recession i Danmark, fortæller de tørre tal fra Danmarks Statistik. Og selv ejendomsmæglerne forudser faldende priser, så nu er der vist ingen tvivl om, at den økonomiske nedtur er begyndt.

Men hvorfor gøre det værre end strengt nødvendigt? Der spores desværre en tendens til, at vi er ved at tale os selv længere ned i et sort hul, end der er belæg for, og det risikerer at forstærke tilbagegangen unødigt.

Hvorfor ikke se at få det bedste ud af situationen? Vi bør bevare noget af de senere års optimisme og lade være med at forfalde til sortsyn, som blot forringer livskvaliteten og fjerner lys fra, at vi som en lille nation er nødt til at kæmpe for at bevare vores position i en verdensøkonomi, der er under omstilling.

I MANGE FAMILIER TYNGES budgettet ganske vist af den dyre olie og stigende rente, som fordyrer transport og bolig, men for langt de fleste lurer katastrofen ikke lige om næste hjørne.

For os, der havde børn med på den netop overståede Roskilde Festival, var det f.eks. tankevækkende læsning, da MetroXpress kunne fortælle, at hver gæst på festivalen brugte 1.200 kr. i snit pr. dag! Der er godt nok ingen smalle steder, når det gælder underholdning og oplevelser, og hvis vi skulle skrue lidt ned for den type forbrug, er det vist ingen større katastrofe.

Og med risiko for at lyde som en nærig husmor fra Kirsten Hüttemeiers tid, kan det også nævnes, at en del danskere nok kunne spare lidt på det efterhånden voldsomt opskruede feriebudget. Det er selvfølgelig ærgerligt, hvis hele friværdien er brændt af på ture til Bountyland, og boligens værdi så falder, men de allerfleste har stadig penge og/eller friværdi på kistebunden.

Og selv om der spås om stigende ledighed i de kommende måneder, vil det efter al sandsynlighed være de færreste, der risikerer at blive ramt af langvarig arbejdsløshed.

VI BØR OGSÅ HUSKE AT sætte det aktuelle økonomiske dyk i historisk perspektiv. Det er langt fra første gang i de seneste 100 år, at der er tilbagegang, og konjunktur-udviklingen går nu engang sådan, at opture følges af nedture – og modsat.

Det er dog for naivt at afvente en tilbagevendende til »de gode gamle dage«, for vi må indrette os efter nye makrotendenser: den kraftige økonomiske vækst i Kina og Indien, klimaudfordringen og krisen i USA.

Vi er formentlig på vej mod en ny balance i verdensøkonomien, hvor Asien vinder terræn på bekostning af USA, og mangel på energi bliver udtalt, og disse strømninger må vi som danskere sanse at udnytte.

Heldigvis har mange af de store danske virksomheder allerede godt fat i Kina og andre lande med forventet høj vækst, så vi kan håbe på næsten automatisk at få andel i den øgede velstand derfra. Men generelt skal vi bruge vores kreativitet, så vi kan stå nedturen bedst muligt igennem.

Som folk er vi vel kendte for vores letsind og anlæg for at trække på skuldrene i krisetider, og det er netop disse egenskaber, vi må fokusere på, når nu konjunkturerne vender. Der er brug for mest mulig optimisme, gåpåmod og kreativitet, hvis vi skal undgå at mase os selv ned i det sorte hul.

replik

»Jeg mener ikke, at jeg hverken har været illoyal eller bedrevet partiskadelig virksomhed. Jeg har kæmpet for Kristendemokraternes grundlag, og for vores partiprogram, og derfor er jeg dybt forundret over hele denne sag. Den slog ned fra en klar himmel, og selv nu, hvor jeg har forladt partiet, er jeg meget spørgende over for, hvad det hele drejer sig om.«

TOVE VIDEBÆK

Om sit exit fra Kristendemokraterne. I Politiken

opinion

Tunnelløsning i København

■ BYENS CENTRUM I

København er inde i en rivende udvikling. Nye bydele skyder op i alle verdenshjørner i en hidtil uset forvandlingsproces. Fra at være rigets overskuelige og provinsielle hovedstad svinger byen sig i disse år op til (igen) at blive det merkantile og kulturelle centrum for hele Øresundsregionen.

Mens periferien blomstrer, stagnerer byens centrum. Den kvælende biltrafik får år efter år lov til at forpæste tilværelsen for de millioner af mennesker, der færdes i byens centrale område ved Rådhuspladsen og i området vest herfor, også kaldet Metropolzonen.

Den gennemgående trafik på H.C. Andersens Boulevard overgås kun af de mest trafikerede ringveje omkring København. De sundheds-skadelige effekter af partikelforureningen er veldokumenterede, risikoen for fatale ulykker overhængende og den konstante støj stressfremkaldende.

Ikke noget nyt i det. Sådan har det været i årtier. Forsøg på at få en anstændig plads ud af Rådhuspladsen har indtil videre kun resulteret i midlertidige lappeløsninger.

Underligt nok er der stadig en tendens til at romantisere Rådhuspladsen som en trafikal smeltedigel, hvor byens puls banker i storbytakt til akkompagnement af de blinkende neonreklamer.

Resultatet er, at trafikken beslaglægger næsten 60 % af Rådhuspladsens areal, og at busstoppesteder og gader optager pladsens potentielt bedste og mest solbeskinnede opholdsarealer.

Lad os nu for et øjeblik drømme bilerne væk fra H.C. Andersens Boulevard og forestille os en tunnel fra Studiestræde til Dantes Plads:

- Rådhuspladsen ville forvandle sig fra det uforløste gadekryds, det nu er, til et fuldt udfoldet byrum omgivet af den nuværende, rimeligt harmoniske og varierede randbebyggelse.

- Pladsen ville blive en arena for udfoldelse, kreativitet, ophold og velvære.

- Den trafikale Berlinmur mellem den østlige og vestlige sektor af Metropolzonen ville forsvinde.

- Areallet mellem Rådhuset og Tivoli ville kunne forvandles til en enestående grøn cykelboulevard.

- Glyptoteket og Dantes Plads ville i forening danne et pragtfuldt nyt byrum.

- Trafikken ville glide lettere, når nogle af de tunge gadekryds forsvandt.

- Trafiksepareringen ville gøre byen trykligere at færdes i for alle.

Indtil videre er der kun tale om drømme, der af Københavns Kommune er sat på standby til en ikke nærmere defineret fremtid. Næsten alle de politiske partier på Rådhuset er enige om, at den rigtige løsning på de massive miljøproblemer er en nedgravning af H.C. Andersens Boulevard. Men projektet er dyrt, og en masse andre gode projekter står først for tur. Vi risikerer altså, at Rådhuspladsen i de næste mange år skal trækkes med en ny lappeløsning, når den nye metrostation skal finde sin plads. Det rigtige vil selvfølgelig være at tage fat på den langsigtede løsning nu, hvor gravemaskinerne alligevel skal i gang.

Af Jan Koed
Arkitekt MAA

Nej til højhuse i historisk bydel

■ BYENS CENTRUM II

Når det gælder placeringen af højhuse i København, må jeg erklære mig enig med langt størstedelen af københavnere: Der skal ikke bygges højhuse i den historiske bykerne.

Placeringen af højhuse i København har givet anledning til megen debat, siden jeg sammen med overborgmester Ritt Bjerregaard lancerede et debatoplæg for en ny højhusstrategi i efteråret 2006.

Radikale og Socialdemokraterne er fortsat enige om principperne for at bygge højhuse, nemlig øget borgerdialog og nogle planmæssige retningslinier, der giver Borgerrepræsentationen mulighed for at tage stilling fra sag til sag i forbindelse med nye højhuse. Men vi er uenige om geografien. Radikale ønsker ikke højhuse i Middelalderbyen, mens Socialdemokraterne mener, at der »i udgangspunktet« ikke skal bygges højhuse i det historiske byområde. Men netop en sådan kattelerm giver ikke den sikkerhed, som københavnere efterspørger i forhold til at sikre, at den historiske bykerne friholdes for højhuse.

Radikale mener, at den karakteristiske profil med 3-6 etagers bebyggelser afbrudt af tårne, spir og kupler skal bevares. De mange fredede og bevaringsværdige bygninger og kulturmiljøer afspejler mange hundrede års historie, som er en vigtig del af byens attraktion og identitet både for københavnere, turister og internationale virksomheder.

Scala-bygningen over for Hovedbanegården og Krøyers Plads ligger fortsat uden for den ring, vi har defineret som det historiske byområde. Så helt fri for fremtidig debat om højhuse bliver vi nok ikke. Og sådan skal det være. For netop debatten er vigtig. Det har de seneste næsten to års grundige og omfattende debat vist. 275 foreninger og enkeltpersoner har indgivet høringssvar, og aviser og hjemmesider har glødet med negative – og nogle positive – indlæg. Med det resultat, at vi alle har lært en masse om, hvor og hvordan det er smartest at anvende højhuse.

For der er masser af muligheder i at bygge højt. Højhuse kan bidrage til at koncentrere boliger, arbejdspladser, butikker og kulturtilbud omkring nye bycentre og knudepunkter. Det kan fremme brugen af kollektiv trafik og kan styrke et levende byliv. Højhuse kan være med til at markere steder med et tæt, mangfoldigt byliv og sætte byens særlige arkitektoniske træk og kvaliteter i perspektiv. Højhuse skal placeres og udformes i samspil med byens tårne og spir og de mange velbevarede kulturmiljøer, som er Københavns unikke historiske identitet og et væsentligt trækplaster for både virksomheder, turister og københavnere.

Der er masser af andre områder i København, hvor der allerede er eller er planlagt højhuse, bl.a. Ørestaden, Carlsberg og Nordhavn. I disse områder er der mulighed for at tænke højhusenes unikke muligheder.

Af Klaus Bondam
Teknik- og miljøborgmester (R)
Københavns Kommune